5ο Εσπερινό ΕΠΑΛ Πάτρας

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΑΣ:

"Φωτογραφίζοντας Την Τέχνη _ Η Φωτογραφία Πάει Θέατρο"

Υπεύθυνος Εκπαιδευτικός: Ιορδάνης Βαλαχάς (mrvalair@gmail.com)

Εκπαιδευτικοί που συμμετέχουν: Φωτεινή Μπούσια

ΕΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΣΤΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ: Μορφές Οπτικοακουστικής Έκφρασης & Θέατρο

ΥΠΟΘΕΜΑΤΑ (διαστάσεις – όψεις για προσέγγιση):

1. Τέχνη – Τεχνική και Τεχνολογία.

2. Η χρήση της φωτογραφικής μηχανής ως εργαλείο για:

α) την αποτύπωση της πραγματικότητας ή/και της ψευδαίσθησης,

β) την αποτελεσματική επικοινωνία των μηνυμάτων που

η τέχνη της φωτογραφίας δημιουργεί.

3. Όψεις της Ιστορίας μέσα από το Θέατρο.

Ένας εξυπηρετικός τρόπος να περιγράψουμε μια πράξη επικοινωνίας είναι ν' απαντήσουμε στα εξής ερωτήματα:

Ποιός;

Λέει Τι;

Από Ποιό Μέσο;

Σε Ποιόν;

Με Τι Αποτέλεσμα;

Harold D. Lasswell

Σχολικό Έτος: 2015 – 2016

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ

του 5ου (εσπερινού) ΕΠΑ.Λ. ΠΑΤΡΑΣ

που συμμετέχουν στο Πολιτιστικό Πρόγραμμα με

ΘΕΜΑ : "Φωτογραφίζοντας Την Τέχνη _ Η Φωτογραφία Πάει Θέατρο"

ΕΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΣΤΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ: Μορφές Οπτικοακουστικής Έκφρασης και Θέατρο

Α/Α	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΜΗΜΑ
1.	ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ	Γ πληρ
2.	ΒΕΛΑΝΑ ΑΝΤΙΓΟΝΗ	Β νοσ
3.	ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	Γ ηλγ
4.	ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	Γ ηλν
5.	ΚΟΛΟΒΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	Β νοσ
6.	ΚΡΙΘΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	Γ ηλν
7.	ΛΑΖΑΝΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	Γ οικ
8.	ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Γ πληρ
9.	ΜΕΡΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	Γ ηλγ
10.	ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	Β νοσ
11.	ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	Γ ηλγ
12.	ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	Γ ηλν
13.	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	Γ ηλν
14.	ΠΑΝΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ	Γ ηλν
15.	ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΟΣ	Γ ηλγ
16.	ΤΕΡΕΖΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Γ ηλν
17.	ΤΣΑΚΙΡΗΣ ΜΙΧΑΗΛ	Γ ηλγ
18.	ΤΣΟΜΠΑΝΙΔΗΣ ΝΑΣΟΣ	Γ οικ
19.	ΤΣΟΥΜΠΡΗ ΑΝΤΩΝΙΑ	Δ πληρ
20.	ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	Β νοσ

Ερωτηματολόγιο Προς Ηθοποιούς

Πώς χρησιμοποιείτε τη Φωτογραφία
«πριν – κατά τη διάρκεια – μετά το τέλος»
μιας θεατρικής διαδικασίας ή παράστασης;

…Η φωτογραφία στο "πριν", μας δίνει μια αίσθηση μιας πρώτης σύλληψης, μιας ιδέας που στην πορεία ή "κατά τη διάρκεια" αναπτύσσεται, εξελίσσεται, ενίοτε διαφοροποιείται μέχρι το τέλος της παράστασης.
Όμως, μέχρι να φτάσουμε στο τέλος, είναι απαραίτητο και πολύ χρήσιμο να έχουμε περάσει την όλη διαδικασία (το πριν και τη διάρκεια), επειδή τότε, βλέποντας το αποτέλεσμα, μπορούμε να δούμε πώς έχει λειτουργήσει η προσθετική αλλά ταυτόχρονα και η αφαιρετική στο σύνολο.
"Μετά το τέλος" είναι πολύ αργά για ο,τιδήποτε. Ό,τι έχει γίνει το αξιολογούμε με βάση την εμπειρία μας που έχουμε μέχρι τότε, βρίσκοντας πάντα θετικά και αρνητικά…

…Πριν μια παράσταση, μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν ερέθισμα κάτι που μπορεί να σε εμπνεύσει, απεικονισμένο σε μια φωτογραφία.
Κατά τη διάρκεια, για παράδειγμα των προβών, από την πρώτη πρόβα έως την ολοκλήρωση του έργου, δημιουργείται ένα άλμπουμ της 'γέννησης' μιας παράστασης, έως την 'ωρίμανσή' της. Επίσης, φωτογραφικό υλικό, χρησιμοποιείται και για την προώθηση της παράστασης, από τα μέσα επικοινωνίας και για αφίσες.
Μετά το τέλος, σαν υλικό για τον κάθε συντελεστή, για προσθήκη στο βιογραφικό του, όπως επίσης και του θεάτρου σαν προβολή των παραστάσεων που έχουν πραγματοποιηθεί στο χώρο του…

…Η φωτογραφία μπορεί να αποτελέσει την έμπνευση για μια θεατρική παράσταση. "Μια εικόνα χίλιες λέξεις" όπως λέμε.
Να είναι η αφορμή που θα γραφεί ένα θεατρικό έργο.
Να γεννηθεί ένας ήρωας.
Ακόμα και σε ένα ήδη γραμμένο έργο, μια φωτογραφία μπορεί να δώσει πληροφορίες για την εποχή, τα κοστούμια, την ατμόσφαιρα.
Έτσι, σχετικά με το «πριν», μια φωτογραφία εμπνέει και πληροφορεί ώστε να δομηθεί μια παράσταση.
Τόσο «πριν» όσο και «κατά τη διάρκεια», η φωτογραφία βοηθάει στην προώθηση (αφίσες – φωτογραφικό υλικό, και μέσω διαδικτύου).
«Μέσα» σε μια παράσταση η προβολή φωτογραφίας μπορεί να δηλώνει το σκηνικό ή να προβάλλει ένα πρόσωπο που αναφέρεται στο έργο, ή φωτογραφίες από ιστορικά γεγονότα που αφορούν την παράσταση. Δηλαδή, εδώ η φωτογραφία λειτουργεί ως σκηνοθετικό εργαλείο, εμπλουτίζοντας και βοηθώντας τη δομή της παράστασης.
«Μετά το τέλος», η φωτογραφία είναι αυτή που κρατάει την ανάμνηση της παράστασης δυνατή είτε ως συλλογή των ίδιων των ηθοποιών για το αρχείο τους, είτε ως αυτόγραφο για τους θεατές της…

Πώς χρησιμοποιείτε τη Φωτογραφία
«πριν – κατά τη διάρκεια – μετά το τέλος»
μιας θεατρικής διαδικασίας ή παράστασης;

(συνέχεια)

…ΠΡΙΝ (εννοώντας τις πρόβες)

Κυρίως για έρευνα. Δηλαδή, μέσα από μια φωτογραφία μπορεί να δεις κάποιο στιγμιότυπο του χαρακτήρα που υποδύεσαι ή της ιστορίας που «αφηγείσαι» και αυτό να σε βοηθήσει. Για διαφημιστικούς λόγους. Συνηθίζεται να δημοσιεύονται στα social media, φωτογραφίες για να διαφημιστεί μια παράσταση. Δε συμφωνώ απόλυτα με τη «μαζικότητα» που λαμβάνει χώρα, αλλά είναι αρκετά αποτελεσματικό (όταν έγκειται στη βούλησή μου, αυτό γίνεται πολύ επιλεκτικά τόσο σε ό,τι αφορά τις φωτογραφίες, όσο και τη συχνότητα δημοσίευσής τους).

…ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ (εννοώντας την παράσταση)

Για την ανάγκη να μοιραστείς «κάτι» με τον κόσμο. Είτε με αυτούς που σε έχουν δει, είτε με αυτούς που θα ήθελες να έρθουν να σε δουν (εδώ υπάρχει και σύνδεση με τη διαφήμιση).

…Λοιπόν, εγώ τη φωτογραφία πριν και κατά τη διάρκεια μιας θεατρικής παράστασης, τη χρησιμοποιώ ως έμπνευση. Προσπαθώντας να αντλήσω από παντού υλικό που θα με βοηθήσει να κάνω "το ταξίδι" που έχω ανάγκη, προτού βγω στη σκηνή – ένα ταξίδι που πολλές φορές δεν τελειώνει παρά μόνο με την τελευταία παράσταση – ακούω μουσικές, βλέπω ταινίες, διαβάζω βιβλία και φυσικά αναζητώ εικόνες. Αυτές οι εικόνες κάποιες φορές είναι πίνακες ζωγραφικής, κι άλλες φορές φωτογραφίες – να' ναι καλά το Διαδίκτυο! Τώρα, όσον αφορά το «μετά το τέλος» μιας θεατρικής παράστασης, μου αρέσει πολύ να διαλέγω για τη συλλογή μου φωτογραφίες από την παράσταση – κι απ' τις πρόβες αν υπάρχουν – και το κάνω ακόμα με ζήλο, παρόλο που είναι χρονοβόρο και κοστίζει! Οι φωτογραφίες αυτές μου αρέσει να είναι χειροπιαστές, μέσα σε άλμπουμ ή έστω σ' έναν φάκελο. Δε διαλέγω πάντα τη φάτσα μου. Μ' αρέσει να έχω φωτογραφίες που αποτυπώνουν την ατμόσφαιρα της παράστασης, μια τυχαία στιγμή που εγώ δεν είχα ποτέ πριν παρατηρήσει (αυτό βέβαια εξαρτάται και από την εμπειρία / μεράκι / ταλέντο του φωτογράφου).

Ποιά προβλήματα (επαγγελματικά ή μη) λύνει αλλά και ποιά δημιουργεί η Φωτογραφία;

…Η φωτογραφία έχει πάντα τον κίνδυνο, αλλά ταυτόχρονα τη γοητεία, να ερμηνεύεται και να "διαβάζεται" διαφορετικά από τον καθένα. Μία καλή φωτογραφία είναι αυτή που δίνει καθαρά την "ταυτότητα¨ αυτού που θέλουμε να απεικονίσουμε. Αν πχ. έχουμε ετοιμάσει μια παράσταση που είναι κωμωδία, αυτό θα πρέπει με κάποιον τρόπο, είτε πιο άμεσο, είτε πιο έμμεσο, να απεικονίζεται στη φωτογραφία προώθησης της παράστασης. Και ο λόγος που πρέπει να συμβαίνει αυτό, είναι για να ξέρει ο κόσμος τί θα δει, να ξέρει αν τον αφορά να δει π.χ. μια κωμωδία. Με άλλα λόγια, είναι πολύ σημαντικό να ξέρουμε πού θέλουμε να απευθυνθούμε με το υλικό που έχουμε και άρα να φτιάξουμε κάτι που να εκφράζει αυτό που κάνουμε…

…Η φωτογραφία είναι ένα εύκολο μέσο, προβολής της δουλειάς ενός ηθοποιού, στο βιογραφικό του. Σαφώς δεν είναι 100% αντιπροσωπευτικό δείγμα των ικανοτήτων της υποκριτικής, ωστόσο, μπορεί να δημιουργήσει μια εικόνα του προφίλ του ηθοποιού…

…Στο κομμάτι της προώθησης η χρήση της φωτογραφίας μπορεί να λύσει ή να δημιουργήσει προβλήματα. Όσο μια «καλή» φωτογραφία μπορεί να δημιουργήσει θετική εντύπωση για μια παράσταση, άλλο τόσο μια «κακή» μπορεί να την δυσφημίσει. Η φράση πριν από την παράσταση… "Απαγορεύεται η λήψη φωτογραφιών ή βίντεο κατά τη διάρκεια της παράστασης", τα λέει όλα. Μεγάλη προσοχή απαιτείται και στη χρήση προσωπικών φωτογραφιών. Το διαδίκτυο πλέον, μπορεί να καταχραστεί και να διαβάλλει την προσωπική και καλλιτεχνική ζωή των ηθοποιών, με μεγάλη ευκολία.

…Λύνει προβλήματα που έχουν να κάνουν με το σχεδιασμό έντυπου υλικού για τη διαφήμιση – προώθηση της παράστασης. Θέματα που έχουν να κάνουν με το σχεδιασμό των κουστουμιών (π.χ. ο-η σκηνοθέτης και ο-η ενδυματολόγος μπορούν να συνεννοηθούν μέσω φωτογραφιών).

…Εγείρει θέματα – προβλήματα που έχουν να κάνουν με την προβολή και έκθεση των συμμετεχόντων σε μια παράσταση (π.χ. υπερέκθεση, κακός τρόπος προβολής, υπονόμευση καλλιτεχνικού αποτελέσματος).

Πώς βοηθάει η Φωτογραφία το Θέατρο να εξελιχθεί (και αντίστροφα);

…Στον τομέα της προώθησης στα μέσα επικοινωνίας, η φωτογραφία εξυπηρετεί αυτόν το σκοπό σε ένα καλό ποσοστό. Επίσης, κατά την διάρκεια των προβών, παρακολουθείς την εξέλιξή τους (περισσότερη κίνηση, αν είναι σκηνοθετικά επιθυμητή, περισσότερη έκφραση, ο σκηνικός χώρος αν χρειάζεται να εμπλουτιστεί).

Όσον αφορά το θέατρο, πού βοηθά τη φωτογραφία να εξελιχθεί, πιστεύω πως το θέατρο καθαρά από αισθητικής πλευράς, μπορεί να δημιουργήσει έμπνευση σε ένα φωτογράφο από καλλιτεχνική άποψη, όπου με τους φωτισμούς, την κίνηση και την έκφραση των ηθοποιών και σε συνδυασμό με την οπτική του φωτογράφου, μπορεί να γεννηθεί μια καλλιτεχνική δημιουργία…

…Η φωτογραφία είναι πολύ σημαντική για να γνωρίζουμε με τί έχουμε να κάνουμε. Βοηθάει με την αισθητική της να μας δώσει μια αίσθηση "για τί πράγμα" μιλάει. Ένα κραυγαλέο παράδειγμα είναι οι αφίσες μιας επιθεώρησης με τις φωτογραφίες ενός κλασικού έργου με κλασικό ανέβασμα του Σαίξπηρ. Αυτά τα δύο σαν εικόνα, δε γίνεται να έχουν κάτι κοινό, ακόμη και αν το πρώτο παρωδεί το δεύτερο.
Η φωτογραφία έχει αφήσει ιστορία στο θέατρο και συνεχίζει να αφήνει.
Η φωτογραφία μένει πίσω και "παγιδεύει" στιγμές, που δε θα ξαναϋπάρξουν...

…Οι τέχνες οφείλουν να εξελίσσονται και να εξελίσσουν. Κι όταν τις βάζεις να κοιτάζονται, όταν καθρεφτίζουν η μια την άλλη, φωτίζεται η ομορφιά, τα συναισθήματα, οι ατμόσφαιρες, η ουσία, η πηγή έμπνευσης, η διαδρομή, ο φάρος, το καινούργιο, η ανακάλυψη… η εξέλιξη…

…Εδώ η απάντηση είναι πως αν δε θες να εξελιχθείς, δε σε βοηθάει ΤΙΠΟΤΑ να εξελιχθείς. Βέβαια, στο σινεμά που είναι άρρηκτα δεμένες οι δύο τέχνες και αν δεν έχεις καλή φωτογραφία τις περισσότερες φορές δεν έχεις και καλή ταινία – οι αγαπημένες μου ταινίες έχουν άψογη φωτογραφία!!! – είναι προφανές πόσο βοηθάει το ένα να πάει μπροστά και το άλλο. Τώρα, για το θέατρο το μόνο που μπορώ να σκεφτώ είναι ότι η φωτογραφία βοηθάει ως ντοκουμέντο, π.χ. μπαίνεις στο Υπόγειο του Κουν και είσαι περικυκλωμένος από φωτογραφίες από παλιές παραστάσεις και βλέπεις τώρα (και μόνο αν ΘΕΣ να δεις) την αισθητική, το φωτισμό, τα κουστούμια, τα σκηνικά, την αποτυπωμένη έκφραση των ηθοποιών και, ανάλογα με την ειδικότητά σου (σκηνοθέτης \ σκηνογράφος \ ενδυματολόγος \ φωτιστής \ κριτικός θεάτρου \ θεατρικός συγγραφέας \ ηθοποιός \ όλα αυτά μαζί;!) κάνεις διάφορες "συνειδητοποιήσεις". Λες, για παράδειγμα: «καλά, οι περισσότεροι απ' αυτούς έχουν πεθάνει» ή «κοίτα τον τάδε ή την τάδε στα νιάτα της»…

…Η φωτογραφία βοηθάει το θέατρο να εξελιχθεί μέσα από τη διαδικασία της έρευνας (στη διάρκεια των προβών και όχι μόνο). Μπορεί να επικοινωνήσει στιγμιότυπα και ατμόσφαιρες που δημιουργούν ολόκληρες ιστορίες με πιθανή αφετηρία οποιαδήποτε κουλτούρα και οποιοδήποτε σημείο του σύμπαντος.

Το θέατρο βοηθάει τη φωτογραφία να εξελιχθεί, προσφέροντας εικόνες "πραγματικοτήτων" που στην καθημερινή ζωή – ενδεχομένως – σπάνια κάποιος να ήταν μάρτυρας (πόσο μάλλον φωτογράφος).

“Μια Φωτογραφία – Μια Θεατρική Ιστορία”

Ποιός θα μπορούσε να ήταν ο δικός σας θεατρικός ήρωας που θα “γεννιόταν” από αυτή τη φωτογραφία;

***<u>ΑΓΓΕΛΙΚΑ</u>*:**

Καλοκαίρι, αίσθηση δροσιάς, αναζήτηση τροφής, εφευρετικότητα, απλά μέσα, ποιότητα ζωής, φύση, νηνεμία, απαλό αεράκι, ο χρόνος σε άλλη διάσταση, βυθός, ψάρια, αίσθηση ελαφρότητας, ξεγνοιασιά, η μια ζωή θρέφει την άλλη.

***<u>ΒΙΒΗ</u>*:**

Ίσως, ένας πρόσφυγας, διωγμένος από την ίδια του τη γη, όπου έχοντας τα πάντα, μια καλή δουλειά, μια ευτυχισμένη οικογένεια, μόρφωση που τον κάνει ικανό να έχει μια ιδανική ποιότητα ζωής, βρίσκεται αντιμέτωπος με την σκληρή πραγματικότητα μιας ζωής που οι προσδοκίες της βασίζονται στην αναγκαστική και βάναυσα απλή, μα τόσο επίπονη, επιβίωση…

***<u>ΓΙΑΝΝΗΣ</u>*:**

Ο δικός μου θεατρικός ήρωας είναι το ψάρι. Είναι ένα μελανούρι που το ψάρεψαν πριν λίγο (δεν το καθάρισαν γιατί αυτός που το ψάρεψε είναι ναυαγός – πρώην καλομαθημένος κάτοικος μεγάλης πόλης και δεν ήξερε να το καθαρίσει) και έχει φτάσει στα όριά του κάνοντας τον ψόφιο κοριό, για να βρει ευκαιρία να πηδήξει από το αλουμινόχαρτο και να βουτήξει πάλι στη θάλασσα. Έχει γουρλώσει τα μάτια γιατί κοντεύει να πεθάνει από ασφυξία. Αλλά μόλις ο ναυαγός πάει πιο πέρα επειδή άκουσε ένα θόρυβο, το μελανούρι θα επιστρατεύσει ό,τι δυνάμεις του έχουν απομείνει για να φτάσει μέχρι τη θάλασσα – που δεν απέχει περισσότερο από δύο μέτρα – και να ξεχυθεί για νέες περιπέτειες με τους φίλους του που πιστεύουν ότι θα καταφέρει να γλυτώσει και τον περιμένουν λίγο πιο μέσα σε έναν ύφαλο.

“Μια Φωτογραφία – Μια Θεατρική Ιστορία”

Ποιός θα μπορούσε να ήταν ο δικός σας θεατρικός ήρωας που θα “γεννιόταν” από αυτή τη φωτογραφία;

(…συνέχεια)

***ΕΛΕΝΗ*:**

Η πρώτη σκέψη που μου ‘ρχεται κοιτάζοντας την εικόνα είναι «Ελλάδα» και μετά «Ψαράς»! Θάλασσα, βράχια, μου θυμίζει πολύ νησί, την Αμοργό για παράδειγμα. Λεμόνια, ψάρια… χμμ… ψαράκι έτοιμο να μαγειρευτεί πρόχειρα με λεμόνια, κρεμμυδάκι και μπόλικο τι; Μαϊντανός είν’ αυτό; Ρίγανη; Θυμάρι; Ό,τι υπάρχει διαθέσιμο τελοσπάντων. Η σοφία της απλότητας. Δυο χέρια, σουγιαδάκι και ό,τι έχει να προσφέρει η θάλασσα και η στεριά. Τώρα που τα παρατηρώ καλύτερα τα χέρια, δε μου κάνουν για ψαρά. Δεν είναι όσο θα περίμενα τραχιά και ηλιοκαμένα. Για θεατρικό ήρωα δεν ξέρω, μου ‘ρχεται κάτι πιο πεζό. Ένας πατέρας, που μαθαίνει στο γιο του τη γοητεία της απλότητας. Ή μήπως ναυαγός, που η ανάγκη της επιβίωσης του επιβάλλει αυτό το λιτό αλλά φροντισμένο γεύμα;

***ΚΑΤΕΡΙΝΑ*:**

Ο Γιάννης είναι ένας νέος με επαγγελματικούς στόχους και όνειρα. Από την κορυφή βρίσκεται απολυμένος κι εκεί αρχίζουν τα δύσκολα. Μέσα στους ασφυκτικούς εφιάλτες του θα ζήσει κι ένα όνειρο που θα τον βγάλει σε ένα νησί. Μέσα στο βλέμμα ενός ψαριού, του μικρού ΙΑΝ, θα βρει αυτό που θα τον κάνει να ξαναγεννηθεί. Ο απογοητευμένος αλλά ονειροπόλος Γιάννης συνομιλώντας με τον παγιδευμένο από τον ίδιο, ΙΑΝ – που σπαρταράει για να ζήσει – θα ανακαλύψει… Γιατί τα όνειρα δε σταματούν ποτέ…

Αν επιθυμείτε μοιραστείτε μαζί μας μία φωτογραφία από θεατρική σας παράσταση, μεταφέροντάς μας στιγμιαία στον «κόσμο» σας.

ΑΓΓΕΛΙΚΑ

Αργοί χρόνοι, βαρεμάρα, δήθεν κουλτούρα, κωμικός χαρακτήρας.

Από την παράσταση “Bloom” της θεατρικής ομάδας “Cheekbones”

Αν επιθυμείτε μοιραστείτε μαζί μας μία φωτογραφία από θεατρική σας παράσταση, μεταφέροντάς μας στιγμιαία στον «κόσμο» σας.

ΒΙΒΗ

Ο κύκλος ζωής μιας γυναίκας από την παιδική της ηλικία, την εφηβεία της, την ωρίμανση και τα γηρατειά, μέσα από την αθωότητα, λάθη, χαρές, έρωτες & μοναξιά.

Από την παράσταση:

“Λύκε-λύκε, είσαι ΄δω?” διασκευή στο έργο “Κόκκινες γυναίκες”, του Παν. Μεντή.

Αν επιθυμείτε μοιραστείτε μαζί μας μία φωτογραφία από θεατρική σας παράσταση, μεταφέροντάς μας στιγμιαία στον «κόσμο» σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ

Εκδίκηση – Φωτιά – Αίμα – Στάχτες – Θάνατος – Τρέξιμο – Ιδρώτας – Φυλακή – Τρέλα

Από την παράσταση:
“CHAT” του Gustavo Ott

Αν επιθυμείτε μοιραστείτε μαζί μας μία φωτογραφία από θεατρική σας παράσταση, μεταφέροντάς μας στιγμιαία στον «κόσμο» σας.

ΕΛΕΝΗ

Παράσταση παιδική (φαίνεται;!).

Εγώ γιαγιά στην κουνιστή μου καρέκλα, δίπλα η εγγονούλα μου (λέμε τώρα, αλλά στο θέατρο όλα μπορούν να γίνουν πιστευτά!) και πάνω απ' το κεφάλι μας «Η Βασίλισσα του Χιονιού» αυτοπροσώπως, στον (αυτάρεσκο) κόσμο της. Εγώ διηγούμαι, και η αφήγηση ζωντανεύει μπροστά στα έκπληκτα μάτια μας (η έκπληξη υποδηλώνεται, άλλωστε, με μεγάλη υποκριτική μαεστρία από τα χάσκοντα στόματα!!!). Τώρα, σκέφτομαι, το ενδιαφέρον σε αυτή τη φωτογραφία είναι ότι αυτό που τόσο έκπληκτες παρατηρούμε, εσείς δεν το βλέπετε...! Είναι μια φωτογραφία λοιπόν, που αφήνει χώρο στη φαντασία, αλλά και στην περιέργεια…

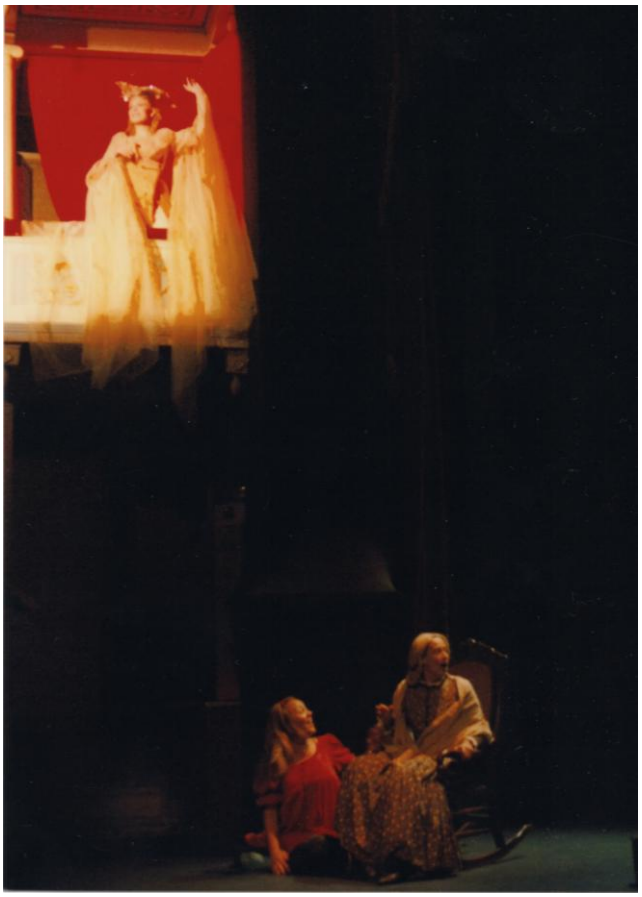

Αν επιθυμείτε μοιραστείτε μαζί μας μία φωτογραφία από θεατρική σας παράσταση, μεταφέροντάς μας στιγμιαία στον «κόσμο» σας.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Από την παράσταση:

"CHAT" του Gustavo Ott

Photo by John Kilpasis

… κ' εδώ είναι που ο φωτογράφος βγάζει την ψυχή έξω απ' το σώμα κ' το σώμα έξω απ' την ψυχή.

Μέγιστη σκηνική στιγμή που αποδόθηκε με μαγεία!!!

Εκεί που ο ήρωας ξεπερνάει τα όριά του…

Ο ηθοποιός συναντά τον ήρωα και ο φωτογράφος τους ταξιδεύει στο χρόνο.

<u>Ευχαριστούμε Θερμά</u>,

όλους τους ηθοποιούς που με "επαγγελματισμό και ευαισθησία"
ανταποκρίθηκαν και βοήθησαν στην υλοποίηση του πολιτιστικού μας προγράμματος
μέσω του ερωτηματολογίου μας…

…την Αγγέλικα, τη Βιβή, το Γιάννη, την Ελένη και την Κατερίνα.

<u>Επίσης, Ευχαριστούμε Θερμά</u>,

όλους τους συντελεστές της θεατρικής παράστασης
του ΔΗΠΕΘΕ Πάτρας,
«ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΤΣΕΧΩΦ»
που παρουσιάστηκε στο σχολείο μας (δωρεάν).

ΠΑΤΡΑ, 2016